

पुरोडाशस्य पुरोऽनुवाक्यामाह । “वर्षाभिर्ऋतुनादित्याः ।
स्तोमे सप्तदशे स्तुतम् [१] । वैरूपेण विश्वौजसा । हविरिन्द्रे
वयो दधुः” इति । ‘वर्षर्तुना सहिताः’, ‘आदित्याः’, ‘सप्तदश-
स्तोमे’, वैश्वानुग्राहकेण ‘ओजस्विना’ वैरूपसाम्ना ‘स्तुतं’, ‘हवि-
र्वयः’, च ‘दधुः’ ‘इन्द्रे’ ॥

पुरोडाशस्य याज्यामाह । “शारदेनर्तुना देवाः । एक-
विंश ऋभवः स्तुतम् । वैराजेन श्रिया श्रियम् । हविरिन्द्रे
वयो दधुः” इति । ‘शरदृतुसहिताः’, ‘ऋभुनामकाः’, ‘देवाः’,
‘एकविंशस्तोमे’, ‘श्रिया’ श्रीप्रदेन वैराजेन साम्ना, ‘स्तुतम्’,
‘श्रियं’ श्रीप्रदं, ‘हविर्वयः’, च ‘इन्द्रे’, ‘दधुः’ ॥

अथ हविषः पुरोऽनुवाक्यामाह । “हेमन्तेनर्तुना देवाः ।
मरुतस्त्रिणवे स्तुतम् । बलेन शक्वरीः सहः । हविरिन्द्रे वयो
दधुः” इति । ‘हेमन्तर्तुसहिताः’, ‘मरुन्नामकाः’, ‘देवाः’, ‘त्रिणव-
स्तोमे’, ‘बलेन’ बलप्रदेन, ‘शक्वरीः’ शक्वरसाम्ना, ‘स्तुतम्’, ‘हविः’,
‘वयः’, ‘सहः’, बलप्रदं हविर्वयश्च ‘इन्द्रे’, ‘दधुः’ ॥

हविषो याज्यामाह । “शैशिरेणर्तुना देवाः । त्रयस्त्रिंशे-
ऽमृतं स्तुतम् । सत्येन रेवतीः क्षत्रम् । हविरिन्द्रे वयो दधुः”
[२] इति । ‘शैशिरर्तुसहिताः’, ‘देवाः’, ‘त्रयस्त्रिंशाख्ये स्तोमे’
‘सत्येन’ सत्यवाक्येन हेतुना, ‘रेवतीः’ रेवत्याख्येन साम्ना ‘स्तु-
तम्’, ‘अमृतम्’ अविनश्यरं, ‘क्षत्रं’ बलप्रदं, ‘हविर्वयः’, च
‘इन्द्रे’, ‘दधुः’ ॥

इत्येकोनविंशोऽनुवाकः ॥ १६ ॥